

Şairin El Yazısı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Şubat 2023

Tembihli düşlerim bir o kadar ulaşılmaz
Hatmettiğim sözcüklerin efkârında buluşalım...

Manidar ve maviden mintanı göğün
Islıklandığı kadar bulutlar
Asla kaybetmez değerini
Ve masumiyetini asla yitirmez aşk
Özlemin zikrinde fikren devrilmiş bir ağaç gibi
Matemin dibinde yeşeren umut misali
Sözcükler İlahi Aşkın reveransında kayıtlı
Haşmetli evrenin salkım söğüt dallarına
Konan ruhu gibi şairin
Gizemin indinde mağlup gelinesi
Bazen sitemin izinde basireti b/ağlanmışken hislerin

Göktür siyahi ve gizemli
Mevsimlerden damlar rahmetin nemi
İçine çeke çeke yaşar şair
Busesi yalın ve masum
Duraksar kimi zaman
Yalnızlığı giyinmiş bir o kadar meftun:
Gaipten gelen sevgiyle sınanır
Sırra kadem de basar ansızın
Haşmeti sevginin yareni kalemi
Düşe kalka yaşamının meali.

Elinden tutandır Rabbi
Kanıksadığı kadar yalnızlık
Kaybolmanın ışığından sökün eder binlerce kelebek
Pervane misali dönendiği ufkun çağrısı aşka delalet
Yankısı ruhun
Maviden teninde sürüklenir ufkun
Azamet ve asalet
Çelişen duygular bir bir namzettir yaşamaya
Yaşattığı hayallerin duvağında saklı bir gülücük

Belli belirsiz göz kırpan ümit
Efkârı sağdııcı
Solunda saklı misafir duygular
Aşksa umutsa yatıya kalan ve uğurlar.

Dünü şairin
Yeltendiğine sığınır
Yaltaklanmadan hayata sınanır
Bazen bir teselli babında
İslandığı yalnızlığın sağanağında
Asılı kaldığı her duygu bir nükte adeta
Tutulan nutkuna sirayet eder sessizlik
Ve kâinat konuşur suskun şair adına.

Diker usulca söküklerini
Kanaviçeler misali esin kaynağıdır her duygu her ilham
Sökün eden günden arda kalan
Bazen hüznün bazen huzur bazen hicran
Dili damağına yapışır kalemin
Ne zamanki rest çekse yazmaya şair
Her sus payı söylemde nüfuz eder nidalar
Aşkın her katresi
Uğurladığı dünün rahmeti
Ocak başında yıllanır
Kalemdir düz duvara tırmandıran
Kelamın bitiminde selama durur evrene.

Her gün yitiminde aşkı içer gecenin tininde
Saklı dolunay ve onca yıldız yoldaştır şaire
Gözünden düşen her damla ise evrenden bir hediye
İnsan olmanın ta kendisidir yaşadığı kadar
Yaşaran gözlerinde uçuşan bin bir hayal
Hemhâl olduğu kadar kaderiyle
Hasbıhal ettiği iç sesi
İçten dışa büyüyen bir ferman
Atıl dünlerin azapta saklı nefesi.

Her duygu bir açılım
Her ruh başlı başına bir dünya

Yeşeren cihanın asaleti ile devindiği bir makamdır ki aşkın ç/ağrısı
İzbelerden göçüp gelen karanlığı dahi
Beyaza boyar umudun şifasında saklı
Varlığı ve yarınları d/okurken bir bir
En d/okunaklı el yazısıdır şairin
Veda edemediği kadar hayata
Vadesi dolana değin
Yaşar ve yazar ve yanar canı.

Hamt ettiğinin akabinde kavuştuğudur huzura
Bir bir namzet cennete duyduğu özlemi giderir
Ne de olsa doğasında saklıdır o cennet
Cehenneme çeviren yine kendisi
İhanet ettiği içindeki yetim çocuğa
Sürüklendiği kadar bilinmezin esaretinde
Nükseden yarınlar kavuşmak adına
Saf tuttuğu ruhundan taşan coşku ve sevgidir
Eşlik eden eşiğinde gizemin
Sancılandığı kadar da doğar ve doğurur nice şiir.